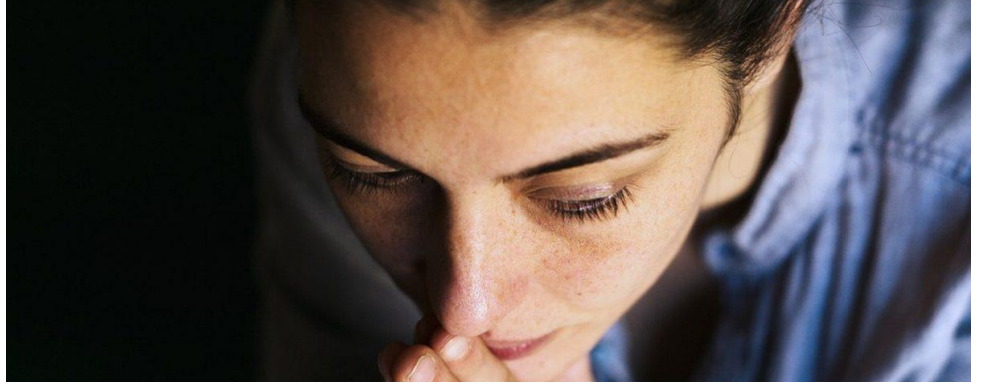

Sınırların Sınırsızlığında Bir Yaşam: Borderline Kişilik Bozukluğu

Tüm hakkı saklıdır. 2020 Psikolojik / Psikiyatrik / Tıbbi Danışmanlık Merkezi

Bu Sayıyı Hazırlayanlar:
Uzm. Klinik Psikolog Asiye Usluca
Uzm. Klinik Psikolog Meriç Gürol
Uzm. Klinik Psikolog Yaşar Emre Ertürk
Uzm. Klinik Psikolog Zeynep Hilal Çelik

İÇİNDEKİLER

- **Sınırların Sınırsızlığında Bir Yaşam: Borderline (Sınırdaki) Kişilik Bozukluğu**
- **Borderline Kişilik Bozukluğu'nda Erken Dönem Ebeveyn Yaşantıları**
- **Borderline Kişilik Bozukluğu ve Kendine Zarar Verme Davranışı**
- **Borderline Bireylerde Dürtüsel Cinsellik**
- **Aynadaki Yabancı; Borderline Kişilik Bozukluğu ve Aşk**
- **Borderline Kişilik Bozukluğu ile Yaşamak**

Sınırların Sınırsızlığında Bir Yaşam: Borderline Kişilik Bozukluğu

*“ Hiçbir sınırim yoktur,
Psikiyatrim böyle söylüyor...
Sınırlarla ilgili bir sorunum var,
Sınırı geçip geçmemenin ayırımını yapamıyorum.
Tenim tersyüz halde, tüm organlarım birbirine
bağlanmış.
Herkes içimi görebiliyor sanki. Şeffafım...
Öylesine şeffafım ki, insanların beni görebilmesi için
çığlıklar atmam gerekiyor.”*

Kiki, zihinsel olarak hasta bir anne, iki çocuğun kaybetmenin yasını aşamamış bir anneanne ile büyümüş, travmalarının kişiliğini parçaladığı ve bu parçalanmış kişiliğini aşk ile tamir etmek isteyen bir kadın...
Kiki de her çocuk gibi sevmeyi sevmeyi, değer görmeyi, güvende hissetmeyi hak eden bir çocuk olarak dünyaya geldi. Ancak bazı çocuklar gibi o da sağlıklı bir aile yapısının içine doğdu.

Kendisi büyürken ailesinin kendisiyle birlikte dünyaya getirdiği patolojisi de büyüdü ve yetişkinliğinde “Borderline Kişilik Bozukluğu” tanısı halini aldı. Onun babası yaşında evli bir adamla birlikte olmaya ve seks bağımlılığına neden olan bu bozukluk nedir peki?

Borderline Kişilik Bozukluğu, kişinin her durumda, ikili ilişkilerde de duygulanımda ve benlik algısında değişkenlikle kendisini göstermektedir. Bu belirtiler erken yetişkinlikte ortaya çıkmaktadır ve genelde belirgin bir dürtüsellik olduğu görülmektedir. Kiki'nin seks bağımlılığı gibi, kişilerde cinsellik ve diğer alanlarda (alışveriş, para harcama, alkol ve madde kullanımı vb.) en az iki alanda dürtüsel davranışlar görülmektedir.

“Bir erkek kendimi önemli biriymişim gibi hissettirdiğinde bacaklarımı arıyorum. Sevmenin, bacaklarımı sonsuzluğa aralamak olduğunu, Bacaklarımı gökyüzüne küçük cennet parçama aralamak olduğunu zannedirdim. Bacaklarımı kim olduğumu ve reddedilmeyi unutmak için arıyorum. Bacaklarımı küçük bir yıldızmışçasına parıldamak için arıyorum.”

Kiki içinde çok büyük bir boşluk hissetmektedir. Bu boşluk sevgisizliğin, ihmalin boşluğu... Kara bir delik gibi hayatını içeri çekiyor bu boşluk. Aslında tek istediği şey sevilme ve ilgi görmek. Ancak bunu alabilmenin tek yolunun cinsellik olduğunu sanıyor. Ama bilmediği bir şey var. Çocukluk çağındaki ihmalin ve travmaların izleri kendini yetişkinlik hayatında tekrar tekrar gösterir. Bu sebeple de Kiki ilgiyi ve sevgiyi ararken bunu evli ve kendisiyle hiçbir zaman birlikte olamayacak bir adamda buluyor. Burada bir çelişki yok mu sahi? Ya da bu bir tesadüf mü? Hayır değil... Çünkü Kiki'nin bildiği tek şey sevgiye ulaşmamak, bu nedenle kendisine tanıdık olan bu durumu yaşatacak bir adama çekiliyor yine. Adamı hem arzuluyor hem de kendisini reddedilmiş hissettiğinde öfkeleniyor ve ona kendisini değersiz hissettirmeye çalışıyor. Ama tam adam gideceksen, onu cinsellik yoluyla tekrar kendisine çekiyor. Bu bozuklukta ikili ilişkilerde öyle tutarsız duygular oluyor ki (bir uçta aşırı sevgi diğer uçta aşırı nefret gibi) iki taraf da dengesini bulamıyor.

".....ve ağzım ile benliğim yok oldu.

Bir köşeye çekilip kendimi istifra edeceğim,
Çünkü beni kollarına almasını, sarıp sarmalamasını, güven verici sözler söylemesini, her şeyin yoluna gireceğini, hep yanımda olduğunu söylemesini istemiştım.
Yanımda, yanımda ama gitti. O her zaman gitmek zorundadır.
Ama hep geri döner çünkü ona olan aşkı sevirim."

Sırf biraz daha sevebilmek adına benliğini yok ediyor Kiki adeta... Hem ruhsal hem de bedensel olarak. Ruhunun acısını bastırabilmek için kollarına çizikler atıyor. Bir umut belki hissettiği bu fiziksel acı ruhunun acısını bastırır... İşte tıpkı Kiki gibi bu bozukluğu yaşayan bireyler de kendilerine fiziksel zarar veriyorlar. Çoğu zaman bu fiziksel zarar verme hali, gerçek bir kendini öldürme isteği değil bir yardım çığılı oluyor. İçlerindeki o terkedilmeye dayanamayan, yalnız, sevgisiz çocuk "Beni sevin! Beni görün! Benimle ilgilenin!" diye bağıyor adeta. Ama hayatlarına aldıkları kişiler bu sesi duyabilecek kişiler olmuyorlar.

Duyamak isteyenlere de bireyin patolojisi müsaade etmiyor. O kişiler "sıkıcı kişiler" gibi hissettiriyor çoğu zaman... Ne de olsa tanıdığımız cehennem tanımadığımız cennetten daha iyidir. Bu nedenledir ki bu döngü kırılmıyor. Kiki de kendisine değer verebilecek biri karşısına çıktığında onun yerine kendisine hiçbir zaman istediği değeri veremeyecek kişiye gidip duruyor...

Kiki'yi bu duruma iten süreçler neydi peki? Bir çocuk nasıl oluyor da Borderline Kişilik Bozukluğu'na sahip bir yetişkine dönüşüyor? Yapılan çalışmalara göre bu hastalığın oluşumunda çocukluk döneminde çocuğun ihmale ve istismara uğramış olması, örseleyici yaşantılar, genetik yatkınlık, ailede kişilik bozuklukları ve diğer ruhsal hastalıkları öyküsünün bulunması önemli sebepler olarak görülmektedir. Filmde ise Kiki'nin flashbackleri bize bu hastalığın oluşumunu göstermektedir. Babasını hiç tanımamış, ölmüş bebeklerinin yasını tutan ve eşine saldırmış bir anne ve akıl hastalığından dolayı çocuğunu sürekli ihmal hata istismar etmiş sonrasında da akıl hastanesine yatırılmış bir anneye sahip çocuğun yaşadıkları gösterilmektedir. Bir çocuğun dili oyundur. Kiki'nin ise bebeğiyle oynarken sarf ettiği sözler ihmalin etkilerini bir tokat gibi yüzümüze çarpmaktadır.

“Kiki, Tanrım! Ne yapıyorsun? Yine kendini rezil ediyorsun!
Seni kadın ticareti yapan kötü bir adama satacağım!
Kiki! Eğer uslu durmazsan sapığın teki gelip seni küçük parçalara ayırır.
Sonra da biftek misali pişirir! İstedğin bu mu? Neyse...”

...ve Kiki bebek oyuncakla anne oynacağı birbiriyle tokuşturmaya başlar... 10 yaşındaki bir çocuğun bebeğiyle oynadığı bu küçük oyun aslında onun iç dünyasının büyük bir yansımasıdır.

Peki içinde bu kadar zorluğu barındıran bu bozukluk tedavi edilemez mi? Elbette edilebilir. Ancak bu hiç de kolay bir süreç değildir. Kişinin ilişkilerindeki tutarsızlıklar terapide de kendisini gösterir. İlaçlı tedaviler, terapiler sürekli yarım bırakılır. Terapistler bir anda çok iyi kişilerken bir anda çok kötü terapistlere dönüşürler onlar için. Bu nedenledir ki bu süreci yürütebilecek, bu alanda kendini eğitmiş ve bu tarz bireylerin ilişkide yaşadığı zorlukları terapide göğüsleyebilecek ve sabırla çalışabilecek terapistlere ihtiyaç duyulur. Uzun süreli psikoterapi ve ilaçlı bir tedaviyle birlikte bu kişilerin de sağlıklı bir yaşama kavuşmaları mümkün olabilir. Unutmayın yaşamın olduğu her yer de umut da vardır...

“Anne, anne diyorum, ben senin gibi bir kaybeden olmayacağım”

Filmin Adı: Borderline (2008 yapımı)

Süre: 110dk

Yönetmen: [Lyne Charlebois](#)

Senarist: [Lyne Charlebois](#) , [Marie-sissi Labrèche](#)

Yapımı: [2008](#) - [Kanada](#)

Oyuncular: Isabelle Blais, Jean-Hugues Anglade, Angele Coutu, Sylvie Drapeau, Laurence Carbonneau

Borderline Kişilik Bozukluğu'nda Erken Dönem Ebeveyn Yaşantıları

Borderline Kişilik Bozukluğu (BKB), ani duygu geçişleri, dürtüsellik, ilişkilerde tutarsızlık, öfke patlamaları ve kendine zarar girişimlerinin ön plana çıktığı bir durumdur. Burada duygu yönetimi çok zordur. Kişiler küçük olaylar karşısında hızlıca tetiklenip öfke patlamalarına ya da ağlama krizlerine girebilir. Benzer şekilde, küçük olaylarla çok mutlu olabilir, hızlıca bağlanabilir.

Borderline Kişilik Bozukluğu erken çocukluk deneyimleriyle yakından ilişkilidir. Erken yaşta ailesi tarafından görülmeyen ve ihmal deneyimleyen çocuklarda BKB'nun daha fazla görüldüğü dikkat çekmektedir. Beklenmedik bir ayrılık, ebeveyn tarafından terk edilme, duygusal, fiziksel veya cinsel istismarlar erken çocukluk döneminde kişide travmatik bir deneyim olarak değerlendirilip BKB'na zemin hazırlamaktadır. BKB olan bireyler hayatı büyük bir belirsizlik içinde yaşar. Biraz daha açacak olursak; bu bireyler çocukluklarında güvenli bir bağlanma deneyimleyemez. Başlarından geçen travmatik yaşam olayları onlara “herkes gidebilir” “herkes zarar verebilir” gibi sözel kurallar öğrettiği için güvenemedikleri ve kaybetme korkusunun sürekli tetikte olduğu bir hayat yaşarlar. Zihinlerindeki filtre derin ilişki kurup güvenli bağlanmalarına engel olur. Ancak çocukken yaralandıkları yer de güven olduğu için yetişkinlik hayatlarında güvenmeyi ararlar. Hayatlarındaki temel çelişkilerden biri budur. Bu durum BKB olan kişilerdeki ortak yapısal özellik olan dürtüsellikle birleşince ilişkilerde hızlıca yapışma ve hızlıca kopma görülür. İlişkide duyarlıdırlar. Olumlu etkileşimler neticesinde karşı tarafı idealize edip yapışır ve en küçük bir olumsuz etkileşimde koparlar.

Gelişim sürecinde tutarsız ebeveyn tutumuna maruz kalan çocuklar için ebeveynlerinin bir gün aşırı cezalandırıcı, bir başka gün sevecen oluşu kafa karıştırıcıdır. Böyle bir tecrübe, çocuğun ebeveyninin ona "iyi" ya da "kötü" davranmasının sorumlusu olarak kendisini tutmasına yol açar. Bu sebeple, ilişkilerinde verici olmaya, kendini feda etmeye başlarlar. Öyle olurlarsa, sevebileceklerini düşünürler. Hatta öyle ki, ilişki içinde var olmak ve görülmek için fiziksel varlıkları üzerinden ilişki kurarlar. Buna ilgi ve dikkat çekici giyinmek de dahildir, hızlı cinsel birliktelikler de. Her iki durumda da BKB olan kişiler fiziksel varlıkları ile ilişkide görülüp var olurlar. Her ne kadar bu uğurda kendilerini feda etmeleri gerekse de o ilişkiyi deneyimi yaşarlar. Bu durum, aynı zamanda en küçük hataya toleranslarının olmayışına da zemin hazırlar. İlişkideki en küçük sorun baş edilemez şekilde deneyimlenir ve dürtüsellik de katkısıyla ani kararlarla sonuçlanır. Aslında yaşanan olumsuzluk kişiye kendisiyle ilgili olumsuz mesajları hatırlatıcı bir işlev görür; "**Ben değersizim**", "**Ben yetersizim**", "**Ben sevilmezim**" şeklinde. Burası tam da kişinin zaten çocukken yaralandığı yer olduğu için canının çok yandığı, terk edilmiş hissettiği, işe yaramaz ve sevilmez hissettiği bir deneyim olur.

En küçük olumsuzlukta canı bu kadar yanan BKB olan birey, maddeye başvurarak, kendine zarar vererek, öfke patlamalarıyla, ağlama krizleriyle tepki verir. Dolayısıyla hayatın iniş çıkışları onun için uçurum kenarı gibi tehlikeli ve yorucudur. Yapılan araştırmalar BKB %60'lık bir kısmının genetik aktarım olduğunu iddia etmektedir. Burada göz önünde bulundurulması gereken şey genetik yatkınlık ile öğrenmenin bazen ayrıştırılamayacağıdır. Çünkü her genetik yatkınlığı olan kişi BKB geliştirmedeği gibi, her travmatik erken çocukluk deneyimi yaşayan kişi de BKB geliştirmiyor. Burada bir genetik yatkınlıktan bahsetmek mümkün. Özellikle dürtüsel yapı ve duygu düzenlemedeki güçlük bu genetik yatkınlığın en güçlü parçaları. Erken çocukluk deneyimlerinin zedeleyici oluşu bu genetik yatkınlığa eklenince BKB görülür. Bu durum, tam olarak bir bardağın dolup taşması gibidir. Genetik yatkınlık bardağınızın bir miktar dolu olduğu anlamına gelir. Ancak erken çocukluk deneyimleri ve olumsuz yaşam olayları bardağı doldurup taşıyabilir. Bu sebeple, çocuk yetiştirirken güvenli bağlanmanın oluşmasına, tutarlı olmaya ve çocuğunuz için bardağı doldurup taşırmayacak ilişki yürütmek faydalı olacaktır.

Borderline Kişilik Bozukluğu ve Kendine Zarar Verme Davranışı

“Yıkıma yakalandığında, yaratılış için bir kapı açmalısın.” Anais Nin

Kendilik bir desen, bir otoportre gibidir. Bu portre kendim dediğimin yaratımındaki ilk fırça darbelerinin benlikteki renk skalasından edinilen tonlarla oluşturulur. Kendiliğin çok yüzü vardır aslında; iyi kendim, kötü kendim, kendim olmayan, nefret ettiğim, nefret edilen kendim. Bu çokluk arasında tanışıklık ve uyum varsa benliğin temsili oynaması keyifli bir yaşam oyununda tek kişilik bir tuluat gibidir. Bu uyum sağlanamamışsa da bitmez bir kavga başlar. Bıçaklar çekilir, insan yaralar kendi kendini. Yaralayan da yaralanan da kendiliktir. Ancak birisi diğerinden öyle ayrılmış öyle düşmandır ki ona çektiği bıçağın diğer ucu kendini kesse de kanamaz. Hatta bir anlığına derin bir nefes alır, içi rahatlar. Bu yaralar bir sınırı aşmaktır, deri ile beden sınırı, ben ile kendilik sınırı, dış dünya ile iç dünya sınırı. İç dünyada görülmeyen yalnızlığın, çaresizliğin, boşluğun yarattığı acı ancak dış dünyaya bir geçit açarak nefes aldırır. Bu nefes okyanusta boğulmadan önce son bir nefes çekmeye benzer, sonrası ciğerler tuzlu suyla dolana kadarki geçen sürede yine lacivert siyah bir derinlikte bir çapanın kendisini tutup yüzeye çekmesini beklemektir...

Beklenen çapa kimi zaman candan bir dost eli, kimi zaman başarılı bir kariyer, kimi zaman bir aşktır. Öyle ki derinin içindekini alsın götürsün ondan, bir daha hiç karşılaşmasın o iç acısıyla.

O acıyla karşılaşmanın yarattığı derin acıya atılacak kırmızı bir çığlık daha olmasın yeter ki. Ancak bu dost eli, bu sevgili, bu başarı yetmez, yetemez... Muhakkak bir akşam telefonunu açamaz, belki bir gün artık ilişkilerinin yürümediğini söyler, belki de kendisinden daha başarılı birisi çıkar ve hakkı olan o yeri alır kendisinden. Burada yine kadim acı sahneye çıkar, sanki her defasında daha derine işlemiş bir güçle yankısını duyurur. Bununla baş etmek gerekir ama nasıl?

Durması için mücadele etmek, ona saldırmak, kovup uzaklaştırmak, onunla anlaşmaya çalışmak, onu yok saymak, görmezden gelmek... Hangisi mümkündür ki o kendini yok et diyen acıya karşı, üstelik ne kadar da haklı. Yok olduğu anda bitecek, sonsuza kadar huzur bulacak. Yok olduğu anda her defasında yeniden tekrarlanan kopma acısına karşı en büyük darbe vurulacak. Her defasında damlayan kanlardan oluşan birikintilerde kendi ölümünü görmek, bunun rahatlatması, uyuşturması. Bu uyuşmanın etkisinden çıkıldığı anda bir diğer yoksunluk bir diğer ayrılmaya kadar sürecek, bir diğer yokluğa, boşluğa. Hayatta kalma mücadelesinde her defasında canından biraz daha vererek hayatta olduğunu tekrar hatırlamak, kendine hatırlatmak. Tekrar ve tekrar ve tekrar... Bitmez bir döngü, okyanusun dibinde vurgun yemişken bir nefes umuduyla çırpınmak.

Bu kısır döngünün bitmesi ise tüm diğer döngüler gibi içindeyken imkansıza yakındır. Her bitti dediğinde başa dönmüştür çünkü zaten. Her döngü gibi dibe çekmeden bırakmaz. Çıkmak cesaret işi, çünkü tek başınalığı, can acısıyla başka bir türden verilecek mücadeleyi kabul etmek gerekiyor. Nefes alamazken buna çare görülen nefes kanallarından can verdiğini görmek, bana zarar verenin beni hayatta tuttuğunu nasıl öğrendiğini görmek, derini acıtırken ruhunu acıtan hangi acıları görmezden geldiğini görmek. Kolay değil zor yol, hatta bazen bir kesi daha atılsa ve hiç görmesen daha kolay olacağını düşündürebilecek bir yol. Ama bu yolun sonu görüldüğü, algılandığı gibi bir yok oluş değil, gerçek varoluşu tatmak, hayatta, canlı, değerli, sevilebilir olduğunu görmek ve değer...

Borderline Bireylerde Dürtüsel Cinsellik

Borderline Kişilik Bozukluğu; duygumuz, ilişkilerimiz, davranışlarımız, inanışlarımız üzerindeki kontrol mekanizmamıza doğrudan etki eder. Bu kavramların en önemli parçalarından biri olan cinsellik üzerindeki etkisi azımsanamayacak kadar fazladır. Borderline Kişilik Bozukluğu üzerine yapılan birçok araştırmadaki bulgular incelendiğinde kadınların cinsiyet konusunda erkeklere oranla daha olumsuz tutumlar sergiledikleri ortaya konulmuştur. En önemli sonuçlardan biri de kadınların cinsel ilişkilerle ilgili duygusal anlamda çok fazla karmaşa yaşamaları ve cinsellik konusunda üzerlerinde hissettikleri baskının erkeklere oranla çok daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Borderline Kişilik Bozukluğu tanısı konmuş kadınların verilerine göre çoğu bu ilişkilerde tatminsizlik, orgazm olamama gibi geri bildirimler vermiştir. Özellikle cinsiyetin etkin olduğu bu olumsuz tutumların başlıca nedeni borderline kişilik bozukluğu tanısı konulan kadınların, çocukluk dönemlerinde uğradığı istismar ve çok erken yaşanan cinsel deneyimlere maruz kalmış olmalarıdır.

Bordeline Kişilik Bozukluğu'nun en büyük DSM-V kriterlerine göre dürtüsel davranış mekanizmasıdır. Cinsellik sırasında dürtüsellik artması, pervasız cinsel davranışları tetiklemektedir. Cinsellik sırasında acı çekilen fanteziler, aşağılanma duygusu gibi istekler de görülmektedir. Kişiler aslında hayatlarında yerleşmiş olan değersizlik inancını cinsellik sırasında da duyumsamak isterler. Özellikle bir madde etkisi altında olduklarında veya çok fazla alkol aldıklarında bu dürtüsel davranışların çok fazla arttığı gözlemlenmiştir. Özellikle bu anlarda rastgele kişilerle cinsellik yaşama, partnerine sadık kalamama gibi, içindeki boşluk hissini cinsellikle doldurma gibi durumlar hayatlarında bir paradoks haline gelir. Özellikle kendileri yoğun bir üzüntü, korku, kaygı, kıskançlık veya çok olumlu duygular da dürtüsel cinselliğe yol açabilir. Birçok bordeline kişilik bozukluğu tanısı almış kişi de yoğun bir masturbasyon bağımlılığı da görülmektedir, bunun başlıca nedeni de yaşadıkları cinsel ilişkilerde asla tatmin olamama noktalarıdır. Bu nedenle genel olarak ilişkileri de yapma bozma ilişkileridir. Çok sık ayrılma ilişkileri, sadece cinsellik üzerinden devam eden ilişkiler bordeline bireylerin sıkça ilişki kurma biçimleri haline gelmektedir. Borderline Kişilik Bozukluğu'ndaki dürtüsellik ile Bipolar Bozukluk arasındaki dürtüsellik karıştırılan noktalardan biridir. En büyük ayırıcı etken Borderline bireylerin cinsel istekliliği kendilerini mutsuz, değersiz hissettikleri zaman artarken, Bipolar Bozukluk'ta mani ve hipomani döneminde artıyor olmasıdır. Yani Bipolar bireyler, depresif dönemde cinsel istekliliklerini kaybederken Borderline bireylerde ise artışa geçmektedir. Borderline bireylerin cinsellik algısı çoğu zaman travmalara dayanmaktadır. Enstest ilişki, taciz, tecavüz, terkedilme gibi anıları olan bireylerde daha çok görülmektedir. Kişilerin terapi süreçlerinde geçmiş travmalarının EMDR ile çalışılması, otokontrollerinin sağlanarak kendi dürtüsel davranışlarını kontrol etme mekanizmalarını geliştirmeleri ve sahip oldukları negatif bilişsel inanışların yanında geliştirdikleri şemaların, Şema Terapisiyle çalışılması bu kişilik bozukluğu tedavisinde kullanılan en etkili yöntemlerdir.

Aynadaki Yabancı; Borderline Kişilik Bozukluğu ve Aşk

Aşk doğası itibariyle tekliktir. İki kişinin birbirinde kendinde olmayanı bulması, onunla tamam olması, onsuz her şeyin eksik, yarım, soluk olmasıdır. Borderline ise her şeyi ikiye bölen, parçalayandır; o her bütünde parça, her tamlıkta eksik, her teklikte ikilik, her beyazda siyah arayan ve bulandır. Dünyaya geldiğinden aşkla karşılaştığı ana değin hiç bütün olmamıştır. Suçlu olmuş, kurban olmuş, iyi olmuş, kötü olmuş ama bir tek tam olamamıştır. Bir büyük boşlukta salınıp dururken tüm bu roller üstünden hızla kayıp geçmiştir. Ama yine de o boşluk dolmamış, bir türlü tam olamamıştır.

Tamlık nedir ki sahi, hiç olan var mıdır?

Varlığını çınlayan ilk ses ona karşı zaten hep soğuk, cezalandırıcı, zalim olmuştur belki. Büyük birlikten dünyanın ikiliğine atıldığında, aldığı ilk soluğu verirken onu şefkatiyle, besleyiciliğiyle, her daim orada oluşuyla sarılıp sarmalanmamış, bu ikiliğin içinde tek de olunabileceğini hiç tadamamıştır. Diğerlerinin “anne” derken gülen sesi ona ya korkulu bir kabus ya da yedi kat yabancı gelmiştir. Kucaklanmaya duyduğu ihtiyaç itilmeye, mırıldanmaya çalıştığı her neşeli şarkı ağıta, her gülümseme çatık bir kaşa, her şey zıddına dönüşmüştür. Öyleyse varlığın nesi güvenilirdir ki? Tüm bunlardan sonra bilir ki her karşılaşma ilki gibi olacaktır; kötücül, soğuk, güvenilmez olacaktır. Aşkta dahi değişmeyecektir bu, hatta asıl aşkta yaşanacaktır bu karşılaşmaların en can yakıcısı.

İlkin Tekrarı;

Aşk ile yaşanan ilk yaşanıandan ibaret olacaktır. Bilir bunu. Bilir ki terk edecek, zarar verecek, ansızın gidecek, zaten sevmeyecektir, bir başkası vardır zaten maşukun aşık olduğu, kesinlikle böyledir. Başka türlü mümkün değildir. Doğduğu andan itibaren kulağına okunan ismi gibi bildiği senaryo tekrar etmektedir. Buna karşı bu kez bir şey yapabilir belki diye düşünür. Ayaklarına kapanıp gitme diyebilir, gidebileceği tüm yolları kapatabilir, bir an bile gözünü kırpmadan başında nöbet tutabilir, eğer böyle olursa ona zarar verebilir, kendine zarar verebilir hatta kendini yok da edebilir. Acısı yine değersiz, sevilmeyen, eksik, bomboş hissetmekten daha yeğlenir.

Yeni Senaryoda Yeni Bir Rol;

Aşkın bu gelgitleri içinde kendinden, kendindeki ilk değerinin sesinden kaçan Borderline değerinin gözünden kendini oradan oraya atarkenki kendine bir an dönüp baktığında dışardan çaresiz, savunmasız, yalnız ve yoksun olanın içindeki küçük çocuk olduğunu görecektir. Kendine sıcak bir yuva arayan bu küçük çocuğun diğerlerinden korkmuş, kırgın, öfkeli yaralarını yalnızca kendisinin sarabileceğini görecektir. Bunu yaptıkça diğerlerinin de dokunuşu acıtmayacak, her karşılaşma sonsuz bir boşluğa dönüşmeyecektir. Aşkın şefkat yüzü içindeki küçük çocuğa şefkat vermeyi denedikçe kendisini gösterecektir. Bunun için aynaya bakmak yeterlidir...

Borderline Kişilik Bozukluğu ile Yaşamak

Eşim bizi henüz kızım 5 yaşındayken terk etti. Çok zor büyüttüm onu, bir yandan çalışıyor bir yandan ise kızıma bakmaya çalışıyordum. Kızım büyüdükçe onunla aramız sanki daha kopmaya başlıyor gibiydi. Bir günümüz çok iyiyken, bir gün birbirimizin canını hiç düşünmeden acıtabiliyorduk. Bir gün işteyken okulundan aradılar, kızım derse girmemişti, telefonunu defalarca aramama rağmen açmadı. Çok korkmuştum başına bir şey mi geldi diye o gelene kadar içim içime sığmamıştı.

Akşam 9 gibi kapı çaldı; kızım gelmişti sanki bir gariplik vardı onda gözlerinin altı mosmordu, yorgun bitkin bir haldeydi. Gecenin bir yarısı onun ağladığını duydum, koşarak odasına gittim. Kollarına küçük kesikler attığını fark ettim ve ağlayarak kızıma sarıldım. Neden bunu yaptın dediğimde bana söyledikleri çok dokunmuştu. “Ben değersizim anne, ben acınası biriyim, ben kötü bir kızım, hiçbir zaman kimse beni sevmeyecek”. Kızımın bu durumu beni çok üzmüştü onun için ne yapacağımı bilmiyordum.

Onun çantasında beyaz bir hap yakalamıştım, kızım uyuşturucu mu kullanıyordu, diye içim içimi yiyordu. Adeta o gün başıma yıkılmıştı dünya. Onun için bir şeyler yapmalıydım. Her geçen gün kızımı sanki küçük küçük kaybediyordum. Kızımı önce psikiyatriste götürdüm, başımızdan geçen her şeyi doktora bir bir anlattım. Kızımın Borderline Kişilik Bozukluğu olduğunu ve terapi görmesi gerektiğini söyledi. Şu an terapimizin 6. Ayındayız sanki kızım yeniden doğdu, hayatımızda her şey çok iyi gidiyor. Kızım travmalarını atlattıkça her geçen gün daha neşeli bir birey oldu. Umarım her ebeveyn çocuklarının geleceğinde ne kadar önemli bir rol oynadıklarını anlarlar...

